

1981 undtaget fra disse bestemmelser i denne periode. Uanset denne bekendtgørelse indgik Miljøministeriet, Industriministeriet, de berørte havnemyndigheder, de svenske myndigheder og rederierne med passagersejlad i Øresund i 1987/88 en række aftaler om begrænsning af udledning af kloakspildevand fra passagerskibene i fast rutedrift på Øresund. Aftalerne blev senere suppleret med tilsvarende aftaler for andre færgeoverfarter i Danmark.

Aftalerne indebar, at passagerskibe, der ikke allerede var forsynet med opsamlingsstanke for spildevand, fik sådanne tanke installeret. Samtidig blev der etableret tilslutninger til de kommunale kloaksystemer i havnene. Siden da er alt kloakspildevand fra de fleste passagerskibe, der fast besejler danske havne, blevet afleveret i land.

Inden for rammerne af Helsingforskonventionen drøfter man for tiden at indføre tilsvarende regler for al passagertrafik i Østersø-området.

Til kapitel 7

Til §§ 21-23

Disse bestemmelser er uændrede i forhold til den gældende lovs §§ 23-25, bortset fra, at »Nordsøområdet« er indføjet, da dette område i MARPOL-konventionen er udpeget som »særligt havområde«, jf. også forslaget § 7

Til § 21

Der gælder efter denne bestemmelse, som svarer til § 23 i den gældende lov, et generelt forbud mod udtømmning af enhver form for affald, bortset fra frisk fisk, på søterritoriet. Ved udtrykket »frisk fisk« tænkes alene på fiskerester, der stammer fra rensning af friskfanget fisk, herunder fra den efter lovgivningen om kvalitetskontrol med fisk og fiskervarer foreskrevne rensning om bord af visse fiskearter. Overbordkastning af en hel fiskelast f.eks. på grund af forrådnelse falder dermed ikke ind under undtagelsesbestemmelsen.

Som eksempler på affaldsstoffer, der ikke må udcastes, kan bl.a. nævnes plaststoffer, tovværk og fiskegarn, plastskraldeposer, papirprodukter, tøj, glas, metal, flasker, lervarer, træ og levnedsmiddelfald.

Til §§ 22 og 23

Efter disse bestemmelser, som svarer til §§ 24-25 i den gældende lov, må der ikke i Østersøområdet og Nordsøområdet udtømmes affald, dog må levnedsmiddelfald udtømmes mindst 12 sømil fra nærmeste kyst.

Der er til begge bestemmelser knyttet en bemyndigelse, der muliggør udstedelse af nærmere regler vedr. udtømmning af affald og udtømmning af levnedsmiddelfald uden for dansk søterritorium, Østersøområdet og Nordsøområdet.

Nærmere regler herom findes i bekendtgørelse nr. 534 af 21. juni 1992 om udtømmning af affald fra skibe m.v. Bekendtgørelsen, der bygger på MARPOL-konventionen, indeholder regler om, hvor, hvornår og under hvilke betingelser, der må udtømmes affald henholdsvis levnedsmiddelfald.

Til kapitel 8

Til § 24

Denne bestemmelse svarer til § 26 i den gældende lov.

Med den gældende havmiljølov blev alle danske havne omfattet af kravet om modtageordninger og der er nu i alle danske havne etableret modtageordninger for rester og blandinger af olie, skadelige stoffer, der transporteres i bulk og emballeret form, kloakspildevand og affald.

Der er fastsat nærmere regler herom i bekendtgørelse nr. 429 af 7. september 1983 om modtageordninger for rester og blandinger af olie, kloakspildevand samt affald i danske havne og i bekendtgørelse nr. 167 af 1. april 1987 om modtageordninger i danske havne for rester og blandinger af skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk.

Enkelte større havne har etableret faste installationer, f.eks. København, Aalborg, Fredericia samt raffinaderihavnene, mens øvrige havne benytter sig af mobile systemer, der enten ejes af havnen, kommunen eller af en privat virksomhed i de tilfælde, hvor opgaven er udliciteret.

Som kontrol på tilstedeværelsen af modtageordningerne er skibsfarten gennem rederiorganisationerne blevet anmodet om at indberette til Miljøministeriet, såfremt der konstateres problemer med aflevering af nogen form for skibsgenereret affald.

Miljøministeriet har kun modtaget enkelte sådanne indberetninger, og det vurderes på denne baggrund, at modtageordningerne i danske trafikhavne fungerer efter hensigten.

Det generelle krav til modtageordninger er, at kapaciteten skal være af en sådan størrelse, at skibene ikke forsinkes unødigt.

Tilsvarende har lystbådehavne og marinaer etableret ordninger for modtagelse af olieaffald og fast affald, hvorimod ingen af disse havne har etableret særskilte modtageordninger for kloakspildevand fra lystfartøjer, idet bekendtgørelse nr. 429 af 7. september 1983 om modtageordninger for rester og blan-